

SEMPRE ETS EL MEU HEROI

Cada dia tanco el ulls i et veig.

Em mires dolçament i em somrius. Sento la teva olor, escolto la teva veu.

Noto el suau tacte de les teves mans i de les teves carícies.

Abraça'mfort, molt fort, ja saps que m'agrada!

Vull perdre'm dins el teus braços, acarona'm i canta'm com sempre has fet i si vols, seguim així benabraçats per dir-te en silenci isense paraules, quan t'estimo i que sempre t'estimaré.

En aquest silenci i sense adonar-me, faig un repàs de les moltes primaveres junts, desd'aquell dia en quèdos jovenets mirant-se als ulls -com molt bé diu la cançó-, es deien senzilles i tendres paraules d'amor.

Dos cors enamorats. Dos cors que han crescut plegats i que han viscut moments increïbles de felicitat.

Junts hem rigut, hem plorat i hem caminat pel camí que vam triar.

Sempreamb les mans enllaçades ipas ferm,hem fet un bon camí, un bon recorregut, amb bones companyes de viatge: les nostres dues filles.

Una suau brisa primaverel em fa tornar al present.

Aquest present tan dur.

Ara el meu cor plora i estàmolt trist.

Trist perquè t'enyoro més i més cada dia.

I endinsa't dins del meu cor et sento,perquè ets l'amor de la meva vida.

Miro a l'horitzó, els meus ulls avui et busquen.

Sols veig el vol d'una gavina, amb ales blanques i vol molt lent,

mentre m'envolta l'olor del mar,el blau del cel i el remor del vent.

Un vent que em fa somniar, amb un desig tota la nit.

Somnio que tu m'envies un preciós regal, el de veure esclatar una flor cada dia.

Amb uns bellíssims pètals vermells i que vols que em doni un polsim d'alegria.

De cop, s'atura la brisa i dins meu escolto la teva veu:

Nena, estic amb tu. Us estimo tant!. Camineu ara vosaltres tres, juntes de la mà i gaudiu cada minut i cada moment del dia.

Camina i segueix el nostre camí.

No t'aturis, camina amb pas ferm i sense parar.

Ets una dona forta, sou les meves tres dones fortes i valentes.”

Un lleu somriure s'esbossa als meus llavis, en veure que la meva ment em porta de nou a tu.

I es que ara i avui, les meves paraules són per a tu, amor meu.

Junts en aquest moment dur del camí tu ets una lliçó de vida, ets valent, vital, resistent i sense perdre mai la serenor ens dónes forces a tots.

Tu si que ets el meu heroi!

Saps el que tens, lluites i em mires dolçament i amb càlid somriure t'esforces per fer plans de futur.

La estimació és el teu motor, i em dius amb serenor: nena, puc, podré, lluitaré!

Malgrat la lluita constant, i de semblar que de vegades no ens resten forces, cada matí en veure sortir el sol, les teves mans suaus tendrament busquen les meves.

És com un esclat colpidor que fa que el meu cor bategi molt fort en veure i sentir tanta tendresa.

Una tendresa que transforma cada instant viscut aquets dies, tantes mirades d'amor i d'esperança, en una mesura de temps diferent. Cada minut en una hora. Cada hora en un dia. Cada dia en una setmana i cada setmana en un més.

He après que l'important NO es el temps que vivim, sinó la intensitat de com vivim cada moment.

Perquè hem viscut, vivíem i viurem enamorats intensa i eternament.

I amb un dolç somriure, et dic, que Tu si que ets el meu heroi i no pas nosaltres com tu ens fas creure.

Ets tu, amb la teva lluita i a la vegada amb la teva conformitat i senzillesa el que fas front a tot.

Ets tu, al que mai manca l'alè per donar un bon dia, un t'estimo i un que tal a tots els que t'envolten, ets l'expressió de la lluita per la vida.

Ens tranquil·litzes a tots, quan ets tu el que estàs vivint la situació més complicada. Però així ets tu.

Vols posar harmonia al nostre voltant en comptes de tristesa, i ens dones a la vegada una gran lliçó de prudència i d'elegància, i sempre decidit i amb de ganes de guanyar la partida.

Creus en la vida, en l'amor, en la veritat per damunt de tot. En la ciència, en les analítiques que milloren poc a poc, en les paraules dels professionals de la medicina, en l'amistat, en el futur, en la família.

Mai un defallir, mai dir-nos que semblés un final. Tot al contrari, projectes, il·lusions, cada dia una rialla, una carícia, un que tal i un petó.

I de cop, el camí es trenca i el meu cor s'omple de tristesa i dolor com un núvol amb fragments de cristalls.

Però sento que una veu dins meu, la teva veu em diu que cal seguir, que cal somiar i que hem de caminar.

Saps que els teus somnis són els meus somnis.

Saps què estàs en la immensitat del meu cor i en el de tots els que t'estimem i aquesta realitat es la que fa llevar-me de nou dia a dia i viure't intensament, sense tenir-te al meu costat.

Camines amb mi, estàs amb mi i amb silenci i a través del meus ulls cucats, veuràs els preciosos ulls de les nostres filles, el cel blau del mirador, les ones del mar, les daurades pedres romanes, el groc de la ginesta i el blanc del jasmí.

Sentiràs els aromes i les olors de Tarragona que tant estimes: la salabor del mar, la flama dels ciris per Setmana Santa, i l'olor de l'espígol per Sant Magí.

Els meus ulls seran els que miraran amb tu cada matí la sortida del sol i cada nit una lluna plena.

I la meva veu et dirà, com i quan m'agrada que em somriguis.

No és fàcil, no ha estat fàcil, ni ho serà fàcil...

Però per això, amor meu, tu ets el meu heroi.

I així, cada nit, amb mirada d'enyorança,

Alço els ulls i miro al cel,

On veig milers d'estels que s'atansen,

I que brillen per l'univers.

Voldria gravar en cada una d'elles,

La paraula més bonica que existeix: T'estimo,

perquè ets la meva vida, ets el meu amor

i sempre seràs el meu heroi!